

Nikolaj Jagd Sørensen
nijs@kammeradvokaten.dk
M: +45 53 50 41 07

Svarskrift

Til

Københavns Byret

I sagsnr. XXXXXXXXXX

FBF (Frihedsbevægelsens Fællesråd)
c/o Ann Steenholt
Nygade 12
6753 Agerbæk
(v/partsrepræsentant Henrik Nielsen)

mod

1) Statsministeriet
Prins Jørgens Gård 11
1218 København K

2) Sundhedsministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K
(begge v/advokat Nikolaj Jagd Sørensen)

møder jeg for begge de sagsøgte og nedlægger følgende

1. PÅSTANDE

Principal: Afvisning

Subsidiært: Frifindelse

2. ANBRINGENDER

2.1 Afvisning

Til støtte for afvisningspåstanden gøres det gældende, at samtlige af de i sagsøgerens påstand 1 nævnte bekendtgørelser er ophævet. Allerede af den grund har sagsøgeren ikke retlig interesse i at få prøvet en selvstændig påstand om deres gyldighed, idet sagsøgerens påstande ikke er aktuelle. Sagsøgeren har endvidere ikke en konkret interesse i sagen, idet afgørelse af sagen ikke vil have betydning for sagsøgerens retsstilling, ligesom sagsøgeren ikke har redegjort for, hvordan sagsøgeren er påvirket af de i påstand 1 omtalte bekendtgørelser.

Ordlyden af sagsøgerens påstande 1 og 3 (den subsidiære påstand) er herudover ikke egnet til at danne grundlag for dom, idet rækkevidden af påstandene er uklar. For så vidt angår påstand 1, er den uklar derved, at bekendtgørelse nr. 1264 af 11. juni 2021 med alle senere ændringer påstås ugyldige. Sagsøgeren angiver imidlertid straks derefter i påstanden, at alle senere ændringer aktuelt er bekendtgørelser nr. 2035-2042 fra 2021. Ingen af disse bekendtgørelser er ændringer til bekendtgørelse nr. 1264 af 11. juni 2021. Det står således ikke sagsøgte klart, om påstanden alene retter sig mod bekendtgørelse nr. 1264 af 11. juni 2021 og dennes ændringsbekendtgørelser, eller om der tillige menes ændringsbekendtgørelser til bekendtgørelser nr. 2035-2042 fra 2021. For så vidt angår påstand 3 (den subsidiære påstand), er den uklar derved, at den ikke henviser til, hvilke konkrete bestemmelser der måtte indebære ulovlig delegation.

I tillæg hertil gøres det gældende, at sagsøgerens stævning, som publiceret på retssagsportalen den 4. juli 2021, ikke er egnet til at danne grundlag for sagens behandling, jf. retsplejelovens § 349, stk. 1, idet stævningen ikke opfylder retsplejelovens § 348, stk. 2, nr. 4, om krav om en udførlig fremstilling af de faktiske og retlige omstændigheder, hvorpå sagen støttes.

Stævningen ses således at mangle enhver form for angivelse af faktiske omstændigheder hvorpå sagen støttes, ligesom sagsøgeren alene kortfattet oplyser bl.a., at den omhandlende lovgivning er i strid med bl.a. Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder, at corona-passet strider mod det grundlæggende princip om frivillighed i forbindelse med sundhedsfaglig behandling, jf. Oviedo-konventionens artikel 5, samt at den omhandlede lovgivning savner hjemmel, uden at sagsøgeren på nogen måde fremfører konkrete anbringender om, hvorfor dette måtte være tilfældet.

For så vidt angår sagsøgerens påstand 3 (sagsøgerens subsidiære påstand), har sagsøgeren alene henvist til sagens bilag 1, som angår en ombudsmandsudtalelse vedrørende en usammenlignelig situation. Der er ikke herudover fremført anbringender, som understøtter påstanden.

For så vidt angår sagsøgerens påstand 2 om, at der skal nedlægges foreløbigt forbud mod bekendtgørelsens håndhævelse gøres det gældende, at betingelserne for at anvende retsplejelovens kapitel 40 (§§ 411 og 413) om midlertidige afgørelser om forbud og påbud i en borgerlig sag ikke er opfyldt, ligesom rækkevidden af påstanden ikke er klar, jf. det straks ovenfor nævnte.

Retsplejelovens § 411, stk. 1, bestemmer, at retten efter reglerne i lovens kapitel 40 ved et forbud eller påbud bestemmer, at private og repræsentanter for stat, region og kommune i disses egenskab af parter i private retsforhold midlertidigt skal foretage, undlade eller tåle bestemte handlinger.

Det følger modsætningsvis af bestemmelsens ordlyd, at der ikke kan nedlægges forbud efter kapitel 40 mod offentlig myndighedsudøvelse.

2.1.1   *Frifindelse*

Der er intet grundlag for at antage, at bekendtgørelserne i ovenstående afsnit 2.1 skulle være retsstridige, ligesom der, som anført i afsnit 2.1, ikke er redegjort for, hvorfor dette skulle være tilfældet. Allerede af den grund skal de sagsøgte frifindes.

Sagsøgeren FBS har angivet statsminister Mette Frederiksen og sundhedsminister Magnus Heunicke som sagsøgte.

Sagsøgerens påstande retter sig mod bekendtgørelser udstedt af henholdsvis kulturministeren, justitsministeren, kirkeministeren, sundhedsministeren, social- og ældreministeren, transportministeren, børne- og undervisningsministeren samt erhvervsministeren.

Retssager mod offentlige myndigheder skal rettes mod den myndighed, som har ansvaret for og er herre over opfyldelsen af den konkrete påstand. Når det gælder regeringen, vil det være det ministerium, som er ansvarlig for den lov eller bekendtgørelse, som anfægtes.

Sagsøgerens påstande skal således rettes mod de ministerier, som påstandene angår.

På den baggrund gør statsminister Mette Frederiksen gældende, at hun ikke er rette sagsøgte ift. nogen af de ovennævnte bekendtgørelser, hvorfor hun allerede af den grund skal frifindes.

Sundhedsminister Magnus Heunicke gør tillige gældende, at han ikke er rette sagsøgte ift. andre bekendtgørelser end bekendtgørelse nr. 2037 af 10. november 2021 om behandling af personoplysninger i

den digitale løsning Coronapas. Allerede af den grund skal han frifindes for sagsøgerens påstande vedrørende øvrige bekendtgørelser.

3. FORSLAG TIL SAGENS BEHANDLING

De sagsøgte begærer sagen behandlet på skriftligt grundlag i medfør af retsplejelovens § 366, stk. 1.

4. PROCESSUELLE MEDDELELSER

til sagsøgte kan stiles til advokat Nikolaj Jagd Sørensen, Kalvebod Brygge 32, 1560 København V (sagsnr. 4024094 NIJS/bta).

5. MOMSREGISTRERING

Hverken Statsministeriet eller Sundhedsministeriet er momsregistreret.

København, den 15. august 2022

Nikolaj Jagd Sørensen

Advokat